

Stockholm den 4 mars 2021

SVARSSKRIVELSE

KLAGANDE

Riksåklagaren
Box 5553
114 85 Stockholm

MOTPART

Rickard Samuelsson, 19780620-1492
Roslagsvägen 16
187 69 Täby

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Peter Nilsson
Brottmålsadvokaterna Alpha Omega KB,
Scheelegatan 12
112 28 Stockholm

SAKEN

Brott mot aktiebolagslagen

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Svea hovrätts dom från den 10 mars 2020 i mål B 9071-18

I egenskap av ombud och offentlig försvarare för Rickard Samuelsson får jag härmed ge in svarsskrivelse i enlighet med föreläggande i aktbil. 15 och anföra följande.

Advokater och delägare: Mattias Ahlkvist / Peter Nilsson / Rodney Humphreys

Advokat: Maria Granat Hamberg

Biträdande jurister: Emelie Kjell / Filippa Hjortzberg de Champs

Scheelegatan 12, 112 28 Stockholm

08-444 50 50 / info@alphaadvokat.se

Brottmålsadvokaterna Alpha Omega KB, 969789-6521

INSTÄLLNING

Rickard Samuelsson bestrider Riksåklagarens ändringsyrkande till fullo och yrkar å sin sida att Högsta domstolen fastställer hovrättens dom i sin helhet.

GRUNDER

Den av Svea hovrätt meddelade domen i ovan rubricerat mål är korrekt.

OMSTÄNDIGHETER

Bakgrund till värdeöverföringen

Följande är ostridigt i målet. Läkarleasing Sverige Aktiebolag (nedan Bolaget) är ett bemanningsföretag för läkare och sjuksköterskor. Bolaget startades av Rickard Samuelsson (nedan Samuelsson) år 2005. Samuelsson är styrelseledamot i, och huvudägare till, Bolaget. I mars 2016 ägde han 95 procent av aktierna. Tobias Edström ägde resterande fem procent. Bolaget omsatte under åren 2014–2016 cirka 500 miljoner kronor per år och hade 283 anställda år 2016. I mars 2016 var Jantana Sommart ekonomichef i Bolaget och Rutger Nordström revisor. Samuelssons lön och förmåner från Bolaget uppgick till 490 000 kronor per år. Vid ingången av år 2016 hade Samuelsson en fordran på Bolaget om 2 944 150 kr.

I mars 2016 var Samuelsson på väg att genomföra ett fastighetsköp. Den 17 mars 2016 skickade han ett epost-meddelande till Jantana Sommart där han bad om en extra utdelning om cirka 1 100 000 kronor. Dagen därpå, den 18 mars 2016, gjordes en överförening om totalt 4 000 000 kronor från Bolaget till Samuelssons privata konto. Samma dag använde Samuelsson pengarna för att förvärva en fastighet. Efter detta hade Bolaget en bokförd fordran om 1 055 850 kronor (4 000 000 – 2 944 150 kronor) på Samuelsson.

Vad som är tvistigt i målet är Samuelssons avsikter med sitt agerande samt hur utbetalning rättsligt skall kvalificeras.

Bedömningen i underinstanserna

Stockholms tingsrätt har i sin dom från den 5 september 2018 i mål B 15852-17 ansett att utbetalningen inte kan vara en aktieutdelning eftersom reglerna i 18 kap aktiebolagslagen (ABL) inte har beaktats. Objektivet sett kan utbetalningen då inte anses vara en aktieutdelning, varför den är att anse som ett penninglån, som i förevarande fall var förbjudet. Vidare gjorde tingsrätten bedömningen att Samuelsson varit i vart fall likgiltig till det förhållandet att utbetalningen skulle komma att utgöra ett förbjudet penninglån, och dömde honom därför för brott mot aktiebolagslagen.

Svea hovrätt gjorde i sin dom från den 10 mars 2020 i mål B 9071-18 en annan bedömning. Hovrätten ansåg att det inte var visat att värdeöverföringen objektivet sett utgjorde ett lån, främst eftersom Samuelsson uttryckligen hade efterfrågat en extra utdelning, att det fanns utdelningsbara medel i Bolaget samt att någon likviditetsbrist inte uppkom. Hovrätten ändrade därmed tingsrättens dom och frikände Samuelsson från ansvar för brott mot aktiebolagslagen. Den bedömning som hovrätten gjorde är korrekt, varför Samuelsson nu bestrider ändring i Högsta domstolen.

Omständigheter i samband med överföringen

Som ovan redogjorts för bad Samuelsson, i ett e-postmeddelande till Bolagets ekonomiansvarige Jantana Sommart, om en extra utdelning. En överföring gjordes därefter i enlighet med vad Samuelsson hade efterfrågat. Han ifrågasätter inte att de uppställda formkraven för vinstutdelning i 18 kap ABL inte beaktades vid överföringen.

Jantana Sommart bokförde sedan överföringen som en fordran, eftersom det saknades handlingar som verifierade att det fanns ett bolagsstämmobeslut om utdelning. Hon informerade inte Samuelsson om detta. Hon har själv i förhör uppgett att hon inte minns om hon informerade

Samuelsson om det, eller om hon över huvud taget diskuterade överföringen med honom i efterhand. Hon har dock uppgett att hon tolkade epost-meddelandet ordagrant, dvs. att Samuelsson begärde en extra utdelning.

Avsaknaden av låneavsikt

Att Jantana Sommart bokförde utdelningen som en fordran är inget Samuelsson kan eller ska lastas för, vilket också är den bedömningen hovrätten har gjort i sin dom. Hans Norman, ekorevisor på Ekobrottsmyndigheten, har uttalat sig i målet. Även han har dragit slutsatsen att uttag motsvarande en värdeöverföring borde ha bokförts mot eget kapital. Under alla omständigheter är endast det faktum att uttaget har bokförts som en fordran inte tillräckligt för att det ska anses vara ett otillåtet penninglån. För penninglån uppställs fler krav än så.

Utan låneavsikt kan uttaget inte vara ett penninglån. Tingsrätten har i sitt resonemang inte beaktat avsaknaden av låneavsikt. Samuelsson har aldrig haft för avsikt att låna pengar från Bolaget. Han själv har inte övervägt ett lån av Bolaget och något lån har heller aldrig diskuterats dem emellan. Det i målet aktuella epost-meddelandet är av västenlig betydelse och ger stöd för att Samuelssons avsikt med överföringen varit att ta ut en extra utdelning, inte att ta ett lån. Samma bedömning har hovrätten gjort i sin dom, där just epost-meddelandet hade en avgörande betydelse. Som nämnt ovan har Jantana Sommart dessutom uppgett att hon tolkade epost-meddelandet ordagrant, dvs. att Samuelsson begärde en extra utdelning.

Det saknas i målet underlag för att styrka en påstådd låneavsikt. Det finns inget som visar att lån eller några villkor kring ett lån skulle ha diskuterats mellan Samuelsson och Bolaget. Dessutom saknades det skäl för Samuelsson att låna pengar av Bolaget när han istället hade möjlighet att få utdelning på sina aktier. Även denna slutsats drar hovrätten och lägger den till grund för sin bedömning om att uttaget objektivt sett inte utgjorde ett lån. Sammantaget har det inte visats att det funnits en låneavsikt på det sätt som krävs för ett lån.

Vidare framgår det av lagkommentaren till aktiebolagslagen att låneförbudet endast gäller utbetalningar där det har avtalats om att mottagaren ska vara återbetalningsskyldig. Det ska således finnas ett låneavtal med en tydlig överenskommelse om att ett belopp utges med den gemensamma partsavsikten att beloppet ska betalas tillbaka. Något sådant har aldrig funnits mellan Samuelsson och Bolaget. Jämför även NJA 2017 s. 1094 och där redovisade rättsfall gällande placering av bevisbördan i tvistemål avseende lån. Den som påstår att en penningöverföring var ett lån som skulle betalas tillbaka har bevisbördan för detta påstående och beviskravet är *starkt*. Mot bakgrund av vad som anförts är låneförbudet således inte aktuellt i förevarande fall.

Detta innebär att om Bolaget skulle ha krävt pengarna åter av Samuelsson, på den grunden att uttaget var ett lån, skulle Bolaget, vid Samuelssons bestridande, ha behövt styrka att det fanns ett låneavtal och därmed inte var en utdelning.

Att pengarna var avsedda för ett köp av en fastighet, och att Samuelsson vände sig till Bolaget för att finansiera detta, förändrar inte bedömningen. Banken beviljade inte Samuelsson det lån han behövde och därför övervägde han alternativa lösningar. En sådan var att vända sig till Bolaget och be om en extra utdelning. Anledningen till uttaget och vad pengarna var avsedda för saknar alltså i förevarande fall betydelse för bedömningen av huruvida det rörde sig om ett otillåtet penninglån, eftersom låneavsikten alltjämt saknades.

I syfte att Åklagarmyndigheten och Samuelsson skulle bli jämförbara parter åberopade försvaret professor Erik Nerep för ett utlåtande om sin syn på gällande rätt, och omständigheterna i nu aktuellt fall. De rättsfrågor Erik Nerep har formulerat i sitt rättsutlåtande är huruvida uttaget ska betecknas som en olovlig vinstutdelning eller ett förbjudet lån, om en olovlig vinstutdelningen i sig är ett förbjudet lån samt vad som konstituerar ett förbjudet lån.

Nerep har i sitt rättsutlåtande understrukt vikten av kravet på låneavsikt för att bestämmelserna om låneförbud ska bli tillämpliga. Av hans utlåtande framgår att när avsikten istället är att åstadkomma en extra utdelning, som i förevarande fall, kan den inte kvalificeras som ett penninglån endast på den grunden att värdeöverföringen av olika skäl varit olaglig (se nedan om olovlig värdeöverföring). Nerep understryker vidare att detta inte har beaktats i tingsrättens dom. Istället tycks tingsrätten ha lagt Hans Normans uppgifter till grund för sin bedömning, där han uttalat att

uttaget objektivt sett inte kan betecknas som en aktieutdelning, eftersom formföreskrifterna inte varit uppfyllda, och att den inte kan ses som en värdeöverföring eftersom den bokförts som en fordring. Detta är, enligt Nerep, uppgifter som inte överensstämmer med vad som föreskrivs i aktiebolagslagen. Se rättsutlåtandet p. 18 och 19.

Olovlig värdeöverföring

Jantana Sommart, som bokförde uttaget som en fordran, har själv uppgett att hon uppfattade begäran som en begäran om en utdelning, men att de i 18 kap ABL uppställda formkraven saknades. Hennes slutsats, och den bokföringsåtgärd som hon då valde, är inte avgörande för bedömningen. En överföring kan inte heller, som Nerep har uttalat, bedömas som ett penninglån endast på den grunden att formföreskrifterna för en utdelning inte har iakttagits. Penninglån eller aktieutdelning är inte de enda två alternativen. Uttaget kan istället ha utgjort en olovlig värdeöverföring.

En värdeöverföring kan vara formenlig eller formlös. Av de formenliga är det vinstutdelning i 17 kap 1 § punkten 1 ABL som är av intresse i förevarande fall. Såväl formenliga som formlösa värdeöverföringar är lagliga förutsatt att de uppfyller respektive krav som uppställs. Att formkraven för vinstutdelning i 18 kap ABL inte har iakttagits ifrågasätts inte av Samuelsson. Formlösa värdeöverföringar kräver samtliga aktieägars samtycke för att vara lagliga. I förevarande fall påstås inte heller att samtliga aktieägare varit överens.

Det är enligt Nerep uteslutet att varje olaglig värdeöverföring ska definieras som ett förbjudet penninglån enligt 21 kap 1 § ABL. För olagliga värdeöverföringar finns istället specialbestämmelser och särskilda sanktioner i 17 kap 6-7 §§ ABL. Se rättsutlåtandet p. 17. Tingsrättens bedömning går rakt emot detta; att uttaget objektivt sett inte kan anses vara en aktieutdelning, eftersom reglerna i 18 kap ABL inte har beaktats, innebär att uttaget anses vara ett penninglån, som i förevarande fall varit förbjudet. Detta är således både en bristfällig bedömning, där ett resonemang kring olovliga värdeöverföringar inte tas in, och en felaktig slutsats.

Förutom att tingsrätten i sin bedömning helt har uteslutit ett resonemang kring avsaknaden av låneavsikt, saknas alltså även överväganden kring huruvida värdeöverföringen kan ha varit en olovlig sådan, istället för ett penninglån.

Eftersom det finns sanktioner för värdeöverföringar som inte är lagliga är det således, i enlighet med Nereps utlåtande, felaktigt att göra bedömningen att uttaget är ett penninglån endast på den grunden att det inte följt formalia för värdeöverföringar.

I rättsutlåtandet ifrågasätter Nerep det faktum att tingsrätten inte har beaktat att överföringen kan vara en olaglig värdeöverföring. Även om en värdeöverföring är olaglig vid en prövning av bestämmelserna i 17 kap ABL och samtyckesbehörighet inte föreligger, när värdeöverföringen är formlös, finns särskilda bestämmelser om vad som ska gälla vid en olaglig värdeöverföring - även innefattande vinstutdelning.

I första hand skall värdeöverföringen återbäras. Om så inte sker ska de personer i bolagets ledning och i övrigt som medverkat i beslutet eller verkställigheten av beslutet om den olagliga värdeöverföringen svara för den brist som uppkommer, det s.k. bristtäckningsansvaret. I förevarande fall återbetalade Samuelsson pengarna den 9 januari 2017. För det fall uttaget utgjorde en olaglig värdeöverföring fullgjorde han därmed återbäringsansvaret enligt 17 kap 6 § ABL. Se rättsutlåtandet, punkt 16 och 17.

Att uttaget objektivt sett inte kan anses vara en aktieutdelning innebär således inte automatiskt att det är att anse som ett penninglån. Uttaget kan ha varit en olovlig värdeöverföring, med civilrättsliga sanktioner som följd. Samuelsson tycks dessutom i så fall ha agerat i enlighet med de civilrättsliga sanktionerna, även om det inte är föremål för prövning i detta mål. Istället är det hovrättens bedömning som är korrekt, att uttaget inte var ett penninglån.

Förekomsten av utdelningsbara medel samt avsaknaden av likviditetsbrist

Förutom avsaknaden av låneavsikt samt att uttaget kan ha utgjort en olovlig vinstutdelning istället för ett penninglån ska det även beaktas att det vid tiden för uttaget fanns utdelningsbara medel i

Bolaget. I hovrättens dom var, förutom avsaknaden av låneavsikt, just det faktum att det fanns utdelningsbara medel i Bolaget avgörande för bedömningen av att uttaget inte utgjorde ett lån. Att det fanns utdelningsbara medel i Bolaget visste Samuelsson. Vinstutdelningen till Samuelsson skedde den 18 mars 2016. Vid den tidpunkten uppgick det fria egna kapitalet till 1 561 738 kronor. Fritt eget kapital kan företagets ägare fritt förfoga över, och använda exempelvis för utdelning till aktieägarna.

En värdeöverföring får inte äga rum om det inte efter överföringen finns full täckning för bolagets bundna kapital. Beräkningen ska grunda sig på den senaste fastställda balansräkningen, med beaktande av ändringar i det bundna egna kapitalet som har skett efter balansdagen. Det bundna egna kapitalet uppgick till 100 036 kronor. Det fanns 1 561 738 kronor att dela ut. 1 055 489 kronor delades ut. Det fanns således full täckning, med över 500 000 kronor kvar.

Det bör därför råda en presumtion för att det inte varit ett lån. Hovrätten delar denna uppfattning i sin dom. Jämför även RH 1987:89 där aktieägare i fåmansbolag tog ut ett belopp ur bolaget som bokfördes som lån. Utbetalningen bedömdes inte utgöra ett lån, trots att partsavsikten vid utbetalningen var att det skulle vara ett lån, eftersom aktieägaren, när lånet gavs, med fog hade kunnat göra utbetalningen på en annan grund. Vid bokslutstillfället översteg lönefordran lånebeloppet, varför uttaget ansågs utgöra förskott på lön och inte strida mot låneförbudet i 12 kap 7 § ABL. Omständigheten, att Samuelsson kunde ta ut pengarna som utdelning, är densamma i förevarande fall. Dessutom saknades det alltså betydelse att beloppet hade bokförts som lån, vilket kan jämföras med ovan fört resonemang kring att Jantana Sommars val av bokföringsåtgärd saknar betydelse för bedömningen.

Av hovrättens domskäl framgår även att frågan om likviditetsbrist varit avgörande för bedömningen av huruvida det varit fråga om ett penninglån. I samband med uttaget uppkom det aldrig någon likviditetsbrist. Samuelsson har även framhållit att Bolaget var mycket välmående. Det gjorde en vinst på ca 56 miljoner kronor för räkenskapsåret 2015. Förutom utdelningsbara medel hade Bolaget även en kapitalförsäkring om drygt 30 miljoner kronor vid den aktuella tidpunkten. Försiktighetsregeln i 17 kap 3 § ABL har således varit uppfylld.

Klandervärt agerande är inte nödvändigtvis straffbart

Tingsrätten lyfter i sitt resonemang omständigheter kring Samuelssons agerande som anses klandervärda. Även hovrätten, som friar honom från ansvar, påpekar i sin dom att det finns besvärande omständigheter kring hans agerande i samband med uttaget. Dessa omständigheter lägger också Riksåklagaren till grund för sin bedömning i argumentationen om att Högsta domstolen nu bör fälla Samuelsson till ansvar för brott. Mot bakgrund av ovan förda resonemang är detta felaktigt. Även Nerep ifrågasätter i viss mån lämpligheten i Samuelssons agerande, och Samuelsson själv ifrågasätter inte att formkraven inte har uppfyllts. Det faktum att hans agerande är klandervärt föranleder dock inte nödvändigtvis ett straffrättsligt ansvar, vilket även Nerep tydligt påpekar.

Avsaknad av uppsåt eller grov oaktsamhet

För det fall Högsta domstolen skulle göra bedömningen att uttaget har utgjort ett otillåtet penninglån har Samuelsson under alla omständigheter inte varit varken grovt oaktsam eller haft uppsåt till att det varit ett lån. Detta går hand i hand med avsaknaden av låneavsikt. Det finns inget i målet som objektivt sett tyder på att det varit fråga om ett penninglån. Samuelsson har aldrig haft för avsikt att låna pengar från Bolaget. Inte heller har Samuelsson varit likgiltig inför att överföringen skulle anses som ett lån. Samuelsson var medveten om att det är förbjudet att låna pengar av sitt bolag.

Han själv har inte övervägt ett lån av Bolaget och något lån eller några villkor har heller aldrig diskuterats dem emellan. Samuelsson efterfrågade uttryckligen en extra utdelning, en utdelning han hade kunnat få som extra vinstutdelning också om de aktuella reglerna i aktiebolagslagen hade följts. I bolaget fanns det utdelningsbara medel, vilket Samuelsson kände till. Det fanns även en kapitalförsäkring om drygt 30 miljoner kronor vilket snabbt kunde omsättas i likvida medel, vilket Samuelsson kände till. Det uppkom ingen likviditetsbrist. Det saknades skäl för Samuelsson att låna pengar istället för att dela ut pengar.

Han har begärt en extra utdelning och Jantana Sommart, som mottagit begäran, har tolkat denna ordagrant. Visserligen har avsaknaden av formkraven resulterat i en viss bokföringsåtgärd av Jantana Sommart. Detta saknar dock betydelse för Samuelssons uppsåt eller oaktsamhet. Möjligen har Samuelsson varit likgiltig inför att uttaget inte uppfyllt formkraven för en värdeöverföring, men inte till att det skulle vara ett lån.

Sammanfattning

Tingsrätten har felaktigt formulerat problemställningen. Den är för enkel och tar inte upp frågorna kring olovliga värdeöverföringar. Vidare är domen bristfällig eftersom den inte resonerar kring låneavsikt. Det är ovan poäng om skillnaden mellan det straffrättsliga och det civilrättsliga ansvaret som tingsrätten missar. Tingsrätten bortser ifrån möjligheten att uttaget utgjorde en formlös värdeöverföring, som kan vara fullt laglig under förevarande förutsättningar. För tingsrätten förelåg istället endast två alternativ; antingen var överföringen en aktieutdelning, eller så utgjorde den ett penninglån enligt 21 kap ABL. Eftersom formkraven i 18 kap ABL inte varit uppfyllda når då tingsrätten slutsatsen att det måste vara fråga om ett penninglån. Detta resonemang är felaktigt och utelämnar hela bedömningen kring överföringens kvalificering om den inte varit varken ett penninglån eller en aktieutdelning. Det går inte att sätta likhetstecken mellan en olaglig värdeöverföring och ett penninglån.

Det ifrågasätts inte av Samuelsson att formaliakrav inte har uppfyllts. Det föreligger inte samtyckesbehörighet. Värdeöverföringen är olaglig. Mot bakgrund av ovan förda resonemang är det dock inte ett penninglån.

Uttaget uppfyller inte formkraven för en utdelning enligt 18 kap ABL och har inte bokförts mot eget kapital som en värdeöverföring enligt 17 kap ABL. Om uttaget hade bokförts mot eget kapital hade åtal aldrig väckts. Det är Jantana Sommart som bokfört, inte Samuelsson. Och Jantana Sommart har inte informerat honom om hur det har bokförts.

Eftersom överföringen inte är ett penninglån har Samuelsson inte åsidosatt regelverket på ett sätt som föranleder straffrättsligt ansvar, varför han inte kan åläggas ansvar för brott mot aktiebolagslagen på det sätt som Riksåklagaren gjort gällande i sitt överklagande. Samuelsson delar således hovrättens bedömning och bestrider ändring. Högsta domstolen ska fastställa hovrättens dom i sin helhet.

BEVISNING

Muntlig bevisning

1. Förhör med Rickard Samuelsson, åberopas till vederläggande av åtalet, att förebringas genom uppspelning av ljud- och bildupptagningarna från tingsrätten och hovrätten.
2. Förhör med sakkunnig Erik Nerep, professor vid Handelshögskolan i Stockholm, att höras angående sitt rättsutlåtande, åberopas till vederläggande av åtalet, att förebringas genom ljud- och bildupptagningarna från hovrätten.
3. Förhör med Jantana Peng, att höras bland annat angående att hon inte informerat Samuelsson om att hon bokfört utbetalningen som en fordran och att hon uppfattat e-post meddelandet ordagrant, dvs att Samuelsson begärde en extra utdelning, åberopas till vederläggande av åtalet, att förebringas genom ljud- och bildupptagningarna från hovrätten.

Skriftlig bevisning

1. Rättsutlåtande från den 5 april 2019, av professor Erik Nerep vid Handelshögskolan i Stockholm, till vederläggande av åtalet.
2. Årsredovisning för 2015, särskilt sida 36 i FUP, utvisandes att 2015-års resultat för Bolaget uppgick till 55 961 805 kr, till styrkande bland annat av Samuelssons uppfattning om Bolagets finansiella ställning, till vederläggande av åtalet.
3. Årsredovisning för 2015, not 16, sida 53 i FUP samt balansrapport från den 17 mars 2016 till styrkande av att fritt eget kapital för Bolaget uppgick, vid tidpunkten för den extra

utdelningen, till 1 561 738 kronor, och till styrkande av det fanns full täckning för bolagets bundna egna kapital efter utdelningen, till vederläggande av åtalet.

4. Balansrapport från den 17 mars 2016 utvisande att Bolaget, vid tidpunkten för den extra utdelningen, innehade en kapitalförsäkring med ett värde om 31 656 786 kr till styrkande bland annat av Samuelssons uppfattning om Bolagets finansiella ställning och att likviditetsbrist inte uppkom, till vederläggande av åtalet.
5. E-post meddelandet från Samuelsson till Jantana Peng, sida 2 i tingsrättens dom, till styrkande av att Samuelssons avsikt var en extra utdelning.

ÖVRIGT

Som svar på åklagarens bevisuppgift, aktbilaga 14, får följande anföras. Försvaret delar riksåklagarens uppfattning om vad som är ostridigt i målet, bortsett från tingsrättens val av formulering om att Samuelsson återbetalade "lånet" vilket lika gärna kunnat benämnas som att Samuelsson återbetalar "utdelningen".

Frågorna i målet är hur utbetalningen skall kvalificeras, en olaglig värdeöverföring eller penninglån och i förekommande fall om Samuelsson haft uppsåt till ett förbjudet penninglån. Samuelsson påkallar inte muntlig förhandling.

Balansrapport från den 17 mars 2016 är kommunicerad till Stockholms tingsrätt.

Samuelsson förbehåller sig rätten att slutföra sin talan innan Högsta domstolen avgör målet slutligt.

Som ovan,

Peter Nilsson

Advokat